

GAZETE YAZILARIM 2008-2011

GAZETE YAZILARI 2008

DAHA ÖNCEKİ 2007 YILI SONUNA KADAR YAZILAR 338 SAYFADIR
2008 YILI YAZILARI

Tarihi	Yazının ismi	Yayınlandığı yer	Sayfa
30.06.2003	Galata Şenliği	-	340
27.04.2006	İTÜ Rektörüne Hoş Geldin	-	343
Ocak 2008/6	Gökova Hayıtlı'da Kalıntılar	AKS Derneği Bülten	345
Mart 2008/7	Karia Bölgesi Kaya Mezarlar	AKS Derneği Bülten	346
Mart 2008	İTÜ İnşaat Fakültesi 62 Mezunları	Mustafa İnan Anı Kitabı	348
Mart 2008	İTÜ de Fazıl SAY Konseri	İtu62insaat@syberian.net	349
2008 sayı 12/7	İdimalılar Birliği	Akyaka Belediye Bülteni	350
2008	D'Idyma a Gökova-Akyaka	dernek@akyaka.org	352
17.05.2008	Konya Lisesi Mezunları Buluşması	Yeni Meram	356
19.05.2008	Ulu Çınar Rüştü Özal	Yeni Meram	357
21.05.2008	Dediği Sultan menakibi	Yeni Meram	358
Temmuz 2008	Abdülbaki Gölpınarlı ile anı	ÇAĞRI Dergisi	360
22.08.2008	Mimarlık Okulu Yerlebir	Yeni Meram	361
22.08.2008	Antik Çağda İkonium Sergisi	Yeni Meram	363
2008	Gökova'da Amfora Saplari	AKS Bülten	364-366

15. GALATA ŞENLİĞİ 26-29 HAZİRAN 2003

Mehmet BİLDİRİCİ- Araştırmacı Yazar

15. Galata Şenliği 26-29 Haziran tarihleri arasında dört gün boyunca Galata'da müzikli ve sanatlı günler yaşattı. Bu yıl ki Şenlik Turizmci Attila Tuna'nın başkanı olduğu "*Şihristanbul*" derneği tarafından gerçekleştirildi.

Şenlikler her yerde yapılır, ama Galata'da şenliğin anlamı farklıdır. Galata tarihi bir yerdir. Galata doğu dünyası içinde bir batıdır. Osmanlı toleransı ile çeşitli kültürler burada bir arada yaşamış ve eşsiz bir kültür mozaığı oluşturmuştur. Türkiye'nin batıya açılan penceresidir, Türkiye'nin batıya açılımında öncü rolünü üstlenmiş, ülkenin ticaret merkezi olmuştur. Böyle zengin tarihi ve geçmişi olan bir yerin şenliğinin de zengin olacağı açıktır.

Esasen bu zenginlik iyi bir organizasyonla basına da yansıtılmış, şenlik öncesinde basında şenlik ile ilgili haberler yer almıştır. İşte bunlardan bir kaçının başlığı:

Hürriyet "Galata'da Şenlik Var" başlığında haber ve fotoğraf

Cumhuriyet : "Sokaklar Müzikle Şenlenecek" yazı ve fotoğraf

Radikal : " Galata'da Şenlik Var" yazı ve fotoğraf,

Türkçe ve Ermenice haftalık yayın yapan Agos : "Galata Şenleniyor" haber yazısı ve fotoğraf

Türkçe ve Ladino dilinde haftalık yayın yapan Şalom gazetesi, "Kula 930" Müzikalinin Galata şenliklerinde oynanacağı duyuruluyordu. Bunun yanında bazı etkinlikler, TRT, CNN Türk gibi televizyon kuruluşlarınca şenlik süresince banda alınmıştır.

Böyle şenliklerde en ağır görev buna destek veren kuruluşlardadır. Böyle güzel olaylar için böyle kuruluşlar hep olsun diyorum. Bu şenliğin bazı sponsorları ise şöyledir: Antonina Travel (Attila Tuna), FORTEM, LİFE (Dergi), MOTİF, Kemancı...vs

Şenlik mekanı olarak ilk ve en önemlisi şüphesiz Galata Kulesi'nin bulunduğu Meydandır. Bunlar dışında şenlik mekanları Galata'da; Okçu Musa İlköğretim Okulu, Osmanlı Bankası Müzesi, Saint Pier ve Paul Latin Katolik Kilisesi, Galata Mevlevihanesi, İngiliz Kırım Kilisesi, Teutonia Alman Kültür Merkezi, Schneider Tempel Sanat Galerisi (Aşkenaz Musevi Sinagogu), 500 Yıl Vakfı Türk Musevi Müzesi, Yüksek Kalırım Aşkenaz Sinagogu, Sank Georg Avusturya Lisesi, Galata Evi (Eski İngiliz Hapishanesi- Mimar Mete Göktuğ), Venta Del Toro (İspanyol Café), Galeri Pera, Oda Sergi Mekanı, Dans Buluşma Atölyesi, Captain Ahap, Nardis Jazz Club, Galata sokakları, Kamondo yıkıntıları.. vs.

Önceki şenliklerin aksine bu yıl ki şenliklerde çeşitli mekanlarda aynı zamanda çeşitli programlar uygulanmıştır. Bu yüzden bir kişinin hepsini görme imkanı bulunmamaktadır. Ben Galata'nın geçmişi ve çok renkli kültürüne aşırı ilgi duyan bir kişi olarak dört gün boyunca programları incelemeye çalıştım. Bu güzelliklerin unutulmaması ve daha sonraki yıllarda daha güzellerinin yapılması için bir özetini ve eleştirisini yapmaya çalışacağım.

Önce şunu belirtmeliyim, şenlik etkinlerine ilgi alanlarına göre her kesimden, her yaş grubunda halk ve aydın kesim, yabancı turistler katılmış izleyici olmuştur.

15. Galata Şenliği'nin en unutulmaz tarafı "Meydan"da ve çeşitli mekanlarda gerçekleşmiş sayısız konserlerdir: Maestro Giuseppe Gandolfo'nun Latin Kilisesinde org konseri, Los Paşaroz Seferadi grubunun Ladino dilinde şarkıları, İngiliz Kırım kilisesinde Ermeni müziğinden örnekler sunan Sahakyan Korosu, Tacettin Ocak'ın sunduğu klasik gitar dinletisi, Lüleburgaz'dan gelen Trockyablues Roman müziği, fasıl heyeti, Üç Deniz Müzik Topluluğu, Madam Ankine'den kantolar, rock, jazz konserleri bunlardan bazılarıdır.

İlk defa 1875 yılında kurulan org, Latin kilisesinde defalarca daha önceleri Galata'ya ses vermiştir. Bu konseri dinlemek çok güzeldi. Gene bu sokaklarda söylenmiş şarkıları Yahudi dilinde söyleyen Los Paşaroz Seferadi çok değişikti, Ermeni ilahi ve Anadolu halk şarkılarının sunulduğu Kırım Kilisesinde ki konser (Şef Sevan Agosyan-Piyanist Levon Eroyan)

dinlemeye değeri. Çeşitli şiir dinletileri yanında Galata evinde, İstanbul konusunda şiirleri olan John Ash'ın İngilizce şiir dinletisi ilginçti.

Çeşitli sergiler, ilköğretim çocuklarının Kule duvarındaki resimleri, Mimarlık öğrencilerinin Galata'daki tarihi yapılarla ilgili resim ve projeleri, ve daha fazla resim sergileri

Çeşitli tiyatro oyunları, Tiyatro Bileşke, Jale Sancak'ın "Kanatlarımda Binlerce Kanat" oyunu, Tiyatro Özgün Deneme... vs, tabii "Kula 930" adlı Ladino dilindeki oyun bunlardan bir kaç

Gerçekten sayılamayacak etkinlikler bulunmakta idi, en iyisi tertip komitesince hazırlanan küçük kitapçık bunu bütün detayları ile göstermektedir.

Bunlardan en ilgimi çeken, Okçu Musa İlköğretim Okulu bahçesinde açık havada oynanan "Kula 930" oyunuydu. Olayın ilginç yanı buradaki olayların Galata Kulesi çevresinde, yani Galata'da geçmesi idi. İlk defa Ladino (Yahudi İspanyolca'sı) dilinde gördüğüm bir oyun, ara ara bizlerinde anlaması için Türkçe karıştırılmış ve okunan Yahudi şarkılarının Türkçe'lerin ve orijinallerinin, kuruması için ipe asılan bir çarşafa yansıtılması ilginçti. Sokağa çamaşır asma olayı dar sokaklarda bugünde görülmektedir. Oyunda çay bahçesi olan Sarı Madam, ve tüm Galata'lı kadınların kalbini çalan çapkın ve yakışıklı Moiz tipleri doğrusu unutulmazdı.

Etkinlikler içinde unutulmaması gereken bir etkinlik de Osmanlı Bankası'nda gerçekleşen İpek Çalışlar'ın yönettiği ve Boğaziçi Üniversitesi'nden Ethem Eldem'in konuşmacı olduğu "Galata'nın Bugünü ve Geleceği" adlı toplantı idi. Burada Ethem Eldem çeşitli diyaloglarla Galata'yı bize anlattı. Toplantıda, Behiç Ak, Nadire Mater ve Mete Göktuğ'un ilginç açıklamaları oldu. Bende katılımcı olmadığım halde fırsat bulup "Galata da Eski Yolları" isimli çalışmamdan kısaca söz ettim.

Sonuç olarak güzel bir organizasyon ile Galata dört gün şenlendi, şenlik yaşadı. Bu konuda bazı görüş ve izlenimlerimi de belirteceğim.

Bu yıl Galata tarihinde çok önemli olayların yıl dönümüdür. Galata'nın Ceneviz kolonisi oluşunun 700. Yılı, Fatih Sultan Mehmet'e kansız kavgasız Galata'nın anahtarın verilisinin 550. Yılıdır. Bunlar etkinliklere yansımış olsa ne iyi olurdu diyorum.

Etkinliklerde protokol uygulanmamış, protokol için yer ayrılmamış, Şenlik Düzenleme Kurulu Başkanı Atilla Tuna'nın kısa sade konuşmalarının ardından konuya geçilmiştir. Ne kadar güzel sade ve özliyüdü. Beyoğlu Belediyesi'nin görevlileri devamlı Galata Meydanında olmuştur. Ama gözlerimiz Belediye Başkanı da bir uğrar mı diye boşuna beklemiştir.

Galata çok kültürün bir arada yaşadığı bir mekandır. Şenliğe bu iyi yansıtılmıştır. Ancak henüz temsil edilmemiş kültürlerde bulunmaktadır. Örneğin Rum cemaati hiç ses vermemiştir. Bölgede bulunan Fransızca eğitim yapan Saint Benoit Lisesi, Ermeni Getronagan Lisesi kapılarını açabilirdi. Avusturya Lisesi, çok tarihi olan Kilisesinde bir etkinlik, bir konser yer alabilirdi... Galata şenliğinin tam ortasında yer alan Galata Kulesi işletmesinin, kendisini bunun dışında tutması üzücü ve düşündürücü...

Ama bunun yanında Yahudi Cemaati'nin bu şenlik için müzelerini, sinagoglarını açmaları ne kadar güzel, müze giriş parasını kaldırmaları ne kadar anlamlı...

Bir dikkatimi çeken de Okçu Musa Okulunda oynanan Yahudi oyununda, çoğunluğun Musevi ve azının Galata'lı oluşu idi. Halbuki cemaat, Galata kültür mozaiğindeki bir rengi tanıtıyordu. Bizlerin daha fazla katılmamız gerekmez mi idi?. Ama bu ilginç oyunu pek çok Musevi'nin de ilk gördüğü kanısındayım.

Aynı manzara İngiliz Kırım Kilisesindeki Ermeni Sahakyan korosunun güzel konserinde izledim. Zaten koro yaklaşık 60 kişi idi, dinleyiciler daha ziyade bu gençlerin aile ve arkadaşları, biz gene az idik!!

Ama İtalyan Sen Pier ve Paul kilisesindeki org konserinde bizler daha fazla idik, bu da sevindirici idi. Dört gün süren Galata Şenlikleri Galata'yı şenlendirmiştir. Resimler, konserler, tiyatro oyunları salonlardan Galata Meydanına ve Galata sokaklarına taşmıştır. Galata'nın yerlileri ve konuklarına güzel günler yaşatmıştır.

Bu Şenliği düzenleyen Antonina Travel sahibi ve "Şehristanbul Derneği" yönetim Kurulu Başkanı Atilla Tuna başta olmak üzere, dernek üyelerinin, katkı ve destek veren Galata Derneği eski Başkanı, Mimar Mete Göktuğ'un, Okçu Musa Okulu Müdürlüğünün, tüm

sponsorların, Şenlik mekanı olarak kurumlarını açanların ve Şenliğe katılan tüm grupların kutlanması gerektiğine inanıyorum.

Üyesi olduğum "Galata Derneği" ile iyi diyalog kurulamamasını ve Galata Derneğince yapılan bazı girişimleri üzüntü ile karşıladığımı belirtiyor, önümüzdeki yıllarda hep birlikte olarak bundan daha güzel şenlikler düzenlenmesini umuyorum. Tarihi ve tarihi yapıları ve çevresi ile Galata'nın buna layık olduğunu düşünüyorum.

Mehmet BİLDİRİCİ 30.06.2003

Görüş ve eleştirileriniz için Mail: mehmet_bildirici@yahoo.com

Galata'da Tarihi Saint Pier Hanı (Çıkıntıda Ceneviz Arması dikkat çekici)

Tarihi Galata Derneği Binası

SAYIN REKTÖR FARUK KARADOĞAN'IN 1962 İNŞAAT MEZUNLARINI ZİYARETİNDE

MEHMET BİLDİRİCİ'NİN KONUŞMASI

Sayın İstanbul Teknik Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Faruk Karadoğan

İstanbul Teknik Üniversitesi, İnşaat Fakültesi 1962 Mezunları olarak size “*hoş geldiniz*” diyoruz. Mezun olduğumuz ve ömrümüz boyunca buradan mezun olmakla gurur duyduğumuz, Türkiye'nin en eski teknik eğitim kurumu İstanbul Teknik Üniversitesi'nin zirvesindeki kişi olarak yaptığınız ziyaretten ve birliktelikten büyük mutluluk duymaktayız.

Bu arada hayatın gerçeği olarak, acı bir olayı da öğrenmiş bulunuyoruz. Fakültemizin emekli Profesörlerinden Dipl. İng. Prof. YUSUF BERDAN'ı kaybetmişiz.

Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal ATATÜRK, üniversitemizin ilk Başhocasını İshak Efendi'den, dünya çapındaki muallimi Karl Terzaki'ye, bizleri yetiştiren Mustafa İnan, Orhan Ünsaç, Adnan Çakıroğlu ve ismini sayamayacağımız ama hepsi gönlümüzde daha pek çok hocalarımız ve bugün toprağa verilen Yusuf Berdan'ın aziz ruhları için sizleri 1 dakika saygı duruşuna davet ediyorum.

İnşaat Fakültesi 1962 mezunu sınıf arkadaşlarım, devlet hizmetlerinde ve iş dünyasında önemli yerlere gelmişlerdir. Üniversitelerde bir elin parmağını aşmayan arkadaşımız olmasına karşı, mum dibine karanlıktır örneği nedense İstanbul Teknik Üniversitesi'nde kalan arkadaşımız olmamıştır. Gene nedense politik hayata atılan da bulunmamaktadır.

Sizlerin karşısında böyle kalabalık olarak bulunmamız da bir rastlantı değildir. Yıllarca birlikte olmamızı sağlayan çimento görevi yapan arkadaşlarımız olmuştur. Bunların başında halen bu ağır ve onurlu görevi yürüten NECDET ERSOY arkadaşımız vardır, Kanada'da olduğu için aramızda bulunmamaktadır. Bu arkadaşımızın girişimleri sayesinde İnşaat Fakültesi'nde okuyan öğrencilere bir süre burs verilmiş ve aniden aramızdan ayrılan ve kirada oturan bir arkadaşımıza ev alınmasında yardımcı olunmuştur. Bunu övünçle belirtiyorum.

Sınıf arkadaşlarımız arasında en kalabalık grubu yaklaşık 60 kişi ile İstanbul grubu oluşturmakta, bunu yaklaşık 30 kişi ile Ankara grubu, yaklaşık 15 kişi ile İzmir ve Ege grubu takip etmektedir. İstanbul grubu olarak 2000 yılından beri her ayın son Perşembe'si saat 12.00 –16.00 arası birlikte olmaktayız. Son yıllarda da bu toplantıları Üniversitemizin Maçka Sosyal Tesisleri'nde yapmaktayız. Bu birlikteliklerimiz arkadaşımız RANA VEDAT EKİCİ, tarafından organize edilmektedir.

Bizim için unutamayacağımız günler 1957 yılında zor sınavları aşarak İTÜ öğrencisi olmak, ikincisi 1962 yılında İTÜ İnşaat fakültesi mezunu olmak ise üçüncüsü de 10 Mayıs 2002 tarihinde mezuniyetimizin 40 yıl plakelerini ve rozetlerini Sayın Rektör Prof. Dr. Gülsün Sağlamer elinden almak olmuştur. Bu törenlere çeşitli kentlerden gelen yaklaşık 100 arkadaşımız katılmış ve biyografilerimiz “İstanbul Teknik Üniversitesi 229. Yılı” kitabında yayınlanmıştır. Diğer üniversitelerde çok az görülen ve üniversitemizde köklü bir gelenek haline gelen böyle bir yayın içinde bulunmak bizlere büyük mutluluk vermektedir.

Bundan ayrı olarak mezuniyet öncesi çıkarılmış ARI YILLIĞI 1962, Başkanımız Necdet Ersoy'un gayretleri ile mezuniyetimizin 20 yılında ve 30 yılında çıkarılmış albümler yer almaktadır. Özellikle 30 yıl albümü içinde renkli aile fotoğraflarımız bulunmaktadır.

Bunlar dışında tarafımdan CD ortamında hazırlanmış “*Kırk yılın ötesinden, hocalarım ve sınıf arkadaşlarım*” isimli bir çalışmam bulunmaktadır. Burada karınca kararınca bizleri yetiştiren değerli hocalarımızın hayat hikayeleri, sınıf arkadaşlarımızın adresleri, öğrencilik yıllarına ait anılar ve kaybettiğimiz yaklaşık 20 arkadaşımıza ait derlenen bilgiler yer almaktadır.

Bu çalışmanın içinde yer alan sınıf listemizi, tüm arkadaşlarımızın adreslerini ve bugün bu toplantıya katılan arkadaşlarımızın listelerini sunuyorum.

Saygılarımla iyi ki geldiniz, bizlere onur kazandırdınız diyorum.

Mehmet Bildirici 27.04.2006

Sayın Faruk Karadoğan Konuşmasını yapıyor.
(Yanında oturan Mehmet Bildirici)

HAYITLI'DAKİ KALINTILAR ACABA ANTİK BİR KENT Mİ ?
MEHMET BİLDİRİCİ
Araştırmacı – Yazar

Hayıtlı Ören'e giden sahil yolu üzerinde Orman içinde doğal güzelliği olan bir yöredir. Akyaka'da "Oh beee" olarak bilinen doğal limanın yaklaşık 2-3 km daha kuzeyindedir. Yakın zamana kadar sadece çobanların ve avcılarının geçici olarak bulunduğu bölgede eski yapı kalıntıları, teraslama duvarları görülmektedir. Bu günlerde burada yaşayan birkaç aile de bulunmaktadır.

İşveçli araştırmacı-yazar Paavo Roos'un 1975 tarihli Almanca yayınında Hayıtlı hakkında incelemeler bulunmakta 2 kaya mezardan söz edilmekte idi. Bu defa 2006 tarihli yukarıda konu edilen yayınında Hayıtlı hakkında sayfa 33 de biraz daha yeni açıklamalar vardır. Burada Keramos (Ören) ve Gökova arasında Hayıtlı isimli bir eski yerleşim yerinin bulunduğu, bir tepe üzerinde kaya mezar, yazıt parçaları, iki lahit ve duvar kalıntılarının görüldüğü, tepenin eteğinde de mezar kalıntıları ve duvarlara rastlanıldığı ifade edilmektedir. Bu paragraftan Hayıtlı'da bir kent kalıntısı olduğu izlenimi çıkmaktadır. Öte taraftan Strabo'da İdyma yerinde gösterilen Bargasa kentinin yeri de bilinmemektedir.

Burası Bargasa olabilir mi? Muğla eski Kültür Müdürü, Ressam –Araştırmacı yazar Hikmet Öz'de bu görüştedir.

Paavo Roos'a, görüşünü almak için Bargasa Hayıtlı'da olabilir mi? diye mail ile sordum. Bana yazdığı 10.09.2007 tarihli mailinde; kesin olmamakla Bargasa'nın Strabo'nun ifadesine dayanarak Ceramus'un batısında olabileceğini ifade etmiştir. Hayıtlı'nın neresi olabileceği konusunda başka bir görüş bildirmemiştir.

Şimdilik Hayıtlı gizemini korumaktadır. Aşağıda yer yer görülen büyük bir yapıdan kalan büyük taşları gösteren bir fotoğraf görülmektedir.

Bir büyük yapıdan geriye kalan büyük ebatlı taşlar

(AKYAKA KÜLTÜR SANAT DERNEĞİ BÜLTENİ SAYI 6 OCAK 2008)

Hayıtlı'da büyük taşların kullanıldığı yapı temelleri

KARIA BÖLGESİNDEKİ KAYA MEZARLAR HAKKINDA YENİ BİR ESER
MEHMET BİLDİRİCİ
Araştırmacı –Yazar

İçinde yaşadığımız Akyaka beldemiz, doğal ve tarihi güzellikleri ile göz doldur-maktadır. Tarihi zenginliği içinde ise bugüne kadar gelmiş kaya mezarlar en önde gelmektedir. Bu konuda, İsveçli araştırmacı PAAVO ROOS tarafından 2006 yılında İsveç Göteborg'da çıkmış İngilizce bir yayına ulaşmış bulunuyorum.

“Survey of rock-cut chamber-tombs in CARIA”

“Karia bölgesinde kaya mezar odaları hakkında inceleme”

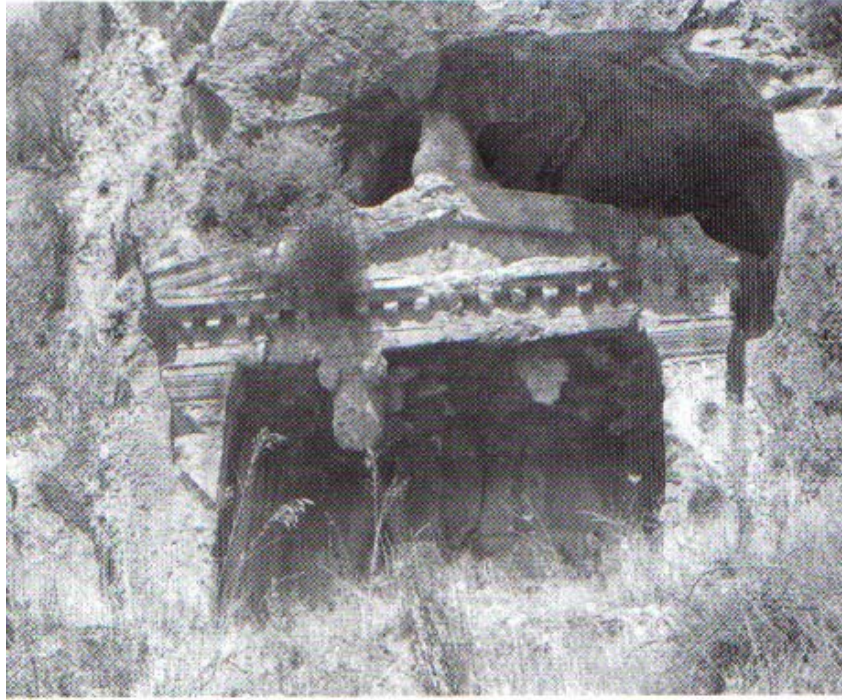
Kitap, yazarın araştırmaları sırasında kendisine yardımcı olan Gökova beldesi'nde yaşayan Meryem Kuzey'e verilmiş, o da bana ulaştırdı. İngilizce yazılmış kitabın büyük bölümü İdyma çevresindeki kaya mezarlara ayrılmış, (sayfa 45-57). Ayrıca önemli mezarların fotoğrafları, cephe görünüşleri, kesitleri ve mezar odalarının boyutları yer almaktadır. Bu konuda İdyma çevresinde gördüğüm ve fotoğrafını çekip “İdyma'dan Akyaka'ya Resim ve Belge Sergisi”nde yer alan mezarlar ile sayıları yönünden uyum sağlamaktadır.

Kitapta ayrıca İdyma dışında Karia bölgesindeki diğer antik yerleşim yerlerindeki kaya mezarlar hakkında da detaylı yerinden alınmış ölçüm ve açıklamalar bulunmaktadır. Benim bu yayından çıkardığım önemli sonuçlar şöyle; çevrede bolca kayaya oyulmuş mezarların bulunduğu, İdyma'nın bu konuda önemli bir yerinin olduğudur.

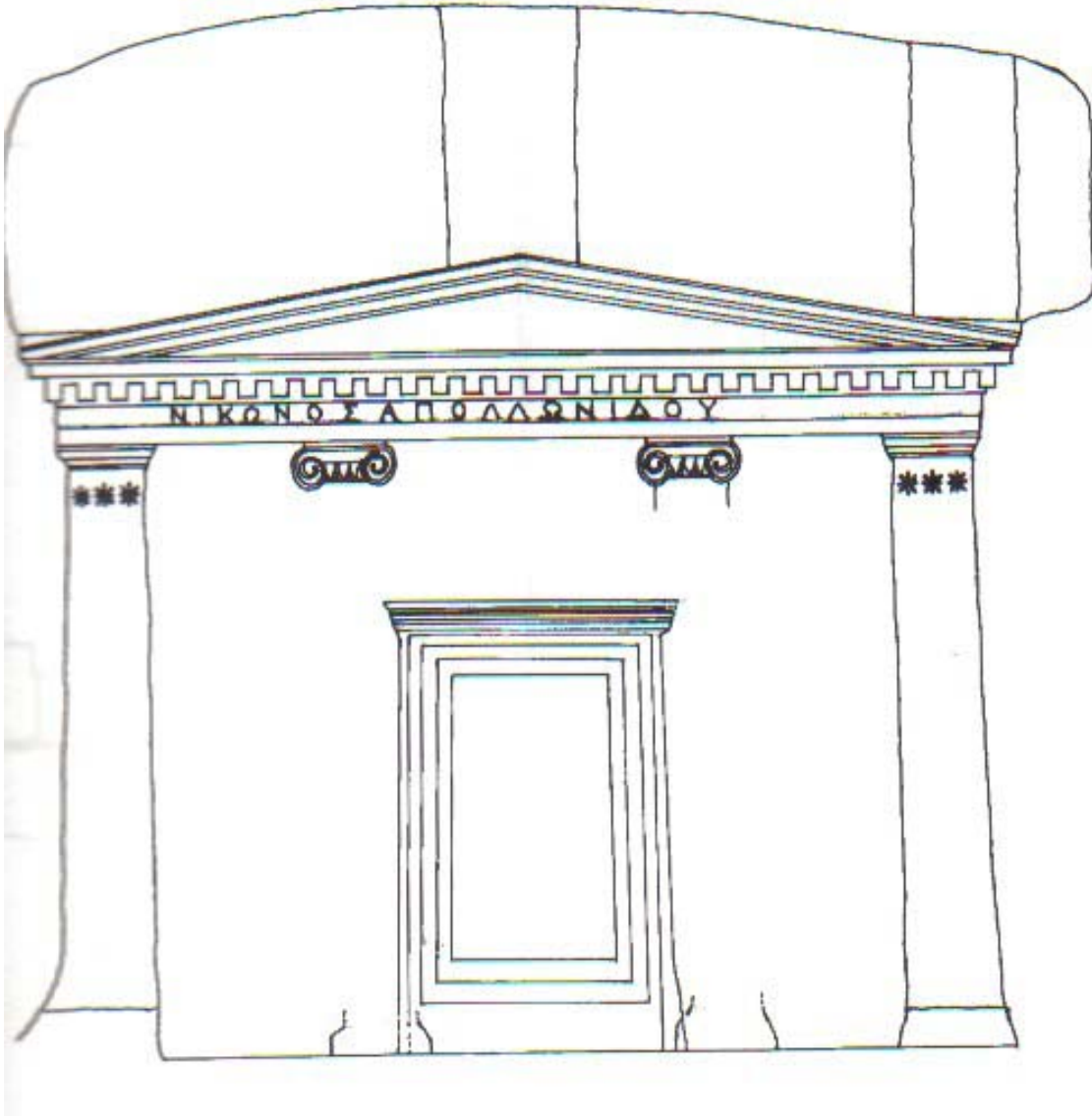
Bu mezarlar arasında çoğunun bir mimari cephesinin olmadığı, mimari özelliği olanların çok az sayıda olduğu görülmektedir. Bu mezarlar içinde Gökova Beldesi'nin Nekropol (Eski Mezarlık) alanı içinde en dikkate değer olanı cephesinde iki iyon başlıklı kolonlu gerisinde mezar odası olan kaya mezardır. Maalesef mezarın kolonları, bugün kırılmış durumdadır.

Bu yayından çıkardığım ikinci çok önemli sonuç; bu mezarların sadece bu yörelerde görüldüğüdür. Bu yerleşim yerleri; Kaunos antik kenti, Fethiye (Telmesos), İdyma (Gökova), Yenice Okkatas (Killandos) ve Elmalı'dır (Kallipolis).

Yazıma İdyma'dan iki kaya mezarın cephe çizimini vererek son vereceğim.

Gökova Beldesi'ndeki iki kolonlu kaya mezarın fotoğrafı (Roos, 2006)

Gökova Beldesi'ndeki iki kolonlu kaya mezarın cephe resmi (Roos, 2006)

(AKYAKA KÜLTÜR SANAT DERNEĞİ BÜLTENİ SAYI 7 MART 2008)

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ İNŞAAT FAKÜLTESİ 1962 MEZUNLARI

Yurt içi ve yurt dışı çeşitli liselerden mezun olan ve sınıflarının en gözde öğrencileri bulunan Arkadaşlarımız 1957 yılında yapılan klasik sınavlardan geçerek İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi'ne girmeyi başarmış, beş yıl bu kutsal yuvada öğrenimlerini sürdürmüş ve 1962 yılında Yüksek İnşaat Mühendisleri olarak mezun olmuşlardır. Öğrenim dönemimiz politik ve öğrenci olaylarının başlamadığı zamana rastlamış, huzurlu bir öğrenim hayatımız olmuştur.

İnşaat Fakültesi 1962 mezunu sınıf arkadaşlarımız, devlet hizmetlerinde ve iş dünyasında önemli yerlere gelmişlerdir. Üniversitelerde bir elin parmağını aşmayan arkadaşımız olmasına karşı, mum dibine karanlıktır örneği nedense İstanbul Teknik Üniversitesi'nde kalan arkadaşımız olmamıştır. Gene nedense politik hayata atılan da bulunmamaktadır. Mezuniyetimizden bu yana birbirimizden kopmadık. Yıllarca birlikte olmamızı sağlayan çimento görevi yapan arkadaşlarımız olmuştur. Bunların başında halen bu ağır ve onurlu görevi Ankara'dan yürüten NECDET ERSOY gelmektedir. Bu sayede tüm sınıf arkadaşlarımız her yıl Cumhuriyet bayramlarında eşleri ile birlikte üç gün bir arada olmuşlardır. Bu arkadaşımızın girişimleri sayesinde İnşaat Fakültesi'nde okuyan öğrencilere bir süre burs verilmiş ve aniden aramızdan ayrılan ve kirada oturan bir arkadaşımıza ev alınmasında yardımcı olunmuştur. Bunu övünçle belirtiyorum.

Sınıf arkadaşlarımız arasında en kalabalık grubu yaklaşık 60 kişi ile İstanbul grubu oluşturmakta, bunu yaklaşık 30 kişi ile Ankara grubu, yaklaşık 15 kişi ile İzmir ve Ege grubu takip etmektedir. İstanbul grubu olarak 2000 yılından beri her ayın son Perşembe'si saat 12.00 – 16.00 arası birlikte olmaktayız. Bu birlikteliklerimizin sağlanmasında arkadaşımız RANA VEDAT EKİCİ'nin çok gayretleri olmaktadır. Aynı şekilde eş zamanlı olarak Ankara'daki arkadaşlarımız, zaman zaman İzmir'deki arkadaşlarımız toplanmaktadır. Bizim için unutamayacağımız günler 1957 yılında zor sınavları aşarak İTÜ öğrencisi olmak, ikincisi 1962 yılında İTÜ İnşaat fakültesi mezunu olmak ise üçüncüsü de 10 Mayıs 2002 tarihinde mezuniyetimizin 40 yıl plakelerini ve rozetlerini Sayın Rektör Prof. Dr. Gülsün Sağlamer elinden almak olmuştur. Bu törenlere çeşitli kentlerden gelen yaklaşık 100 arkadaşımız katılmış ve biyografilerimiz "İstanbul Teknik Üniversitesi 229. Yılı" kitabında yayınlanmıştır. Diğer üniversitelerde çok az görülen ve üniversitemizde köklü bir gelenek haline gelen böyle bir yayın içinde bulunmak bizlere büyük mutluluk vermektedir. Bundan ayrı olarak mezuniyet öncesi çıkarılmış ARI YILLIĞI (1962), arkadaşımız Necdet Ersoy'un gayretleri ile mezuniyetimizin 20 yılında ve 30 yılında çıkarılmış albümler yer almaktadır. Özellikle 30 yıl albümü içinde renkli aile fotoğraflarımız bulunmaktadır. Bunlar dışında ben MEHMET BİLDİRİCİ tarafından da CD ortamında hazırlanmış "Kırk yılın ötesinden, hocalarım ve sınıf arkadaşlarım" isimli bir çalışmam bulunmaktadır. Burada karınca kararınca bizleri yetiştiren değerli hocalarımızın hayat hikayeleri, sınıf arkadaşlarımızın adresleri, öğrencilik yıllarına ait anılar ve kaybettiğimiz yaklaşık 20 arkadaşımıza ait derlenen bilgiler yer almaktadır. Son olarak da Sayın Rektör FARUK KARADOĞAN'ın teşvikleri ile bizleri yetiştiren hocalarımızın en başında saydığımız MUSTAFA İNAN adına kurulacak KÜTÜPHANE için tüm sınıf arkadaşlarımız adına çok küçük bir katkıda bulunmamızı bir onur olarak kabul ediyoruz.

62 İnşaat Mezunları adına Mehmet Bildirici

(Bu yazı İTÜ Mustafa İnan Kütüphanesi 2008, sayfa 162-163 de yayınlandı)

MUSTAFA İNAN KİTAPLIĞI FAZIL SAY KONSERİ İLE AÇILDI
MEHMET BİLDİRİCİ
Araştırmacı-Yazar

Biz İTÜ mezunları için, 04.Mart 2008 çok özel bir gün idi. İTÜ Ayazağa Yerleşkesi, Süleyman Demirel Kültür Merkezi'nde yapılan törenin ardından değerli hocamız Mustafa İnan adına kurulan kütüphane törenle hizmete girdi. Kütüphane Rektör Prof Dr. Faruk Karadoğan'ın öncülüğünde İTÜ mezunlarının ve bir araya gelmeyi sürdürebilen İTÜ sınıflarının katkısı ile ortaya çıktı. Zira bu çorbada biz 1962 İnşaat sınıfının tuzu bulunuyor....

Rektör Prof Dr. Faruk Karadoğan ve Prof. Dr. Esin İnan hocamızın özelliklerini belirten konuşmalar yaptılar. Mustafa İnan biz İTÜ mezunlarının olduğu kadar onlarında hocaları idi. Maalesef daha sonraki dönemler bu değerli hocamızı tanıma mutluluğuna erişememişlerdir. Bu konuşmalar sırasında ekrana devamlı katkı yapan sınıflar ve kişiler geldi. Sınıflar 1954 İnşaat, 1962 İnşaat,.. 1966 İnşaat gibi...vs Her 1962 inşaat yazısı geldikçe hep gururlandım, bu kapalı kutunun içinde ben de varım diye. Gerçekten internet ile kütüphane sitesine girince karınca kararınca katkıda bulunan sınıf arkadaşlarımızın isimleri tek tek ekrana gelmektedir. Bu işlerle görevli Sevgi İnce Hanım, biz 1962'lilere, benim kanalım ile yeterli davetiye gönderdiği halde ne kadarımız bu toplantıya katılabildi?. Şen Sülün ve eşi Savcı Sülün, Bulut Buharalı ve eşi Zeynep Hanım, Bahaddin Obdan, Teoman Doltaş, Doğan Ramazanoğulları ve ben Mehmet Bildirici...

Gönül arzu ederdi ki bu sayının çok daha fazlası olsun. Çünkü sınıf arkadaşlarımızın yaklaşık 60 kişilik büyük grubu yaşamını İstanbul'da sürdürmektedir...

Ayrıca gönülüm şunu da arzu ederdi. Fevzi Akkaya, Ayduk Koray ... gibi bağış yapan pek çok kişi arasında sınıf arkadaşlarımdan birilerini görmek...!!!!

Rektörün ilgi çekici konuşmasını, onun sınıf arkadaşı, son dönem öğrencilerinden, bir süre onun gelini olmuş ve hocamıza torun vermiş Prof Dr. Esin İnan, hocamızın hayatını ve en önemli niteliklerini ortaya koydu. 1911 yılında Adana'da başlayan ve genç yaşta 1967 yılında sönen gerçek bir bilim adamının serüveni.....

TÜBİTAK tarafından, hocamızın hayatının bir roman haline getirilmesi, eşi Arkeolog Prof. Dr. Jale İnan'a teklifi edilmiştir. Bu da gerçekleşmiş, değerli edebiyatçı ve hocanın öğrencisi Oğuz Atay tarafından "Bir Bilim Adamının Romanı" ismi ile yayınlanmıştır. Yıllar önce zevkle okuduğum bu romanın ikinci baskısı yapılmıştır. Tüm arkadaşlarıma buna sahip olduğunu var sayıyorum.

Bu güzel ve köklerimiz hakkında bilgi edindiğimiz toplantı, dünya çapında sanatçımız Fazıl Say konserinin ardından kütüphanenin açılışı ve onu da kokteyl takip etmiştir. Kütüphane açılıştaki o kadar kalabalık idi ki ben şahsen başka bir gün gidip sakin incelemeye karar verdim.

Şimdi Fazıl Say'ın konserine dönersek, konser bir harika idi. Önce Mussorgsky'den uzun hareketli parçalar, Gershwin'inden Summer Time, daha sonra kendi besteleri Türk Müziğinden motiflerin yer aldığı Kara Toprak, Balatlar.... vs, sonunu programda olmamasına karşı Wolfgang Amedeus Mozart'ın Türk Marşı ile tamamladı.

Ağızına kadar dolu, Türkiye'nin, İstanbul'un seçkin konukları, İstanbul Teknik Üniversitesinin değerli mensupları, *vurgulayarak* söylüyorum Fazıl Say'ı 3-4 dakika ayakta alkışladı, göz yaşartıcı ve asla unutulmayacak bir görüntü oluştu. Kendilerine davetiye ulaşıp gelemeyen arkadaşlarıma çok şey kaçırdığı inancındayım. !!!!

Unutuyordum, küçük bir ayrıntıya da değineceğim. Törenin başında Sayın Başbakan ve kabine arkadaşlarının tebrik telgrafları okundu, hiç alkışsız ölü bir sessizlikle geçiştirildi.....!!!

(itu62insaat@syberian.net) sitesine gönderildi (Mart 2008)

İDİMALILAR BİRLİĞİ Mehmet BİLDİRİCİ

Bugün Gökova Akyaka'nın içinde bulunduğu tarihi çevrenin, ilk çağlarda İDİMA isimli kentin yerleşim yeri olduğu bilinmektedir. İdima kenti, zaman içinde Kozlukuyu, Yazılıtaş, Haşimbahçe, İnişdibi, Akyaka, Eski İskele, Hayıtlı gibi yerleşim yerlerini içine almakta idi. M.S 1. Yüzyılda Roma İmparatoru Vespasianus adına dikilmiş, Eski İskele bulunmuş ancak bugün kayıp olan bir yazıtta "İDİMALILAR BİRLİĞİ" "KOINON TO IDIMION" adlı bir birlikten söz edilmektedir. (Yazıt 607)

Bu yazımızda yazıtlardan gelen bilgilere göre bu birliği incelemeğe çalışacağız. Gerçekten tarihi İDİMA kenti, bölgenin coğrafyasına bağlı olarak, çeşitli mahallelerden oluşmaktadır. Bunlar arasında idari ve ekonomik düzeni sağlayan, ihracat ve ithalat işlerini düzenleyen bir birlik olduğu anlaşılmaktadır.

Bu birlik yönetim organlarını nasıl seçiyor, seçim nasıl oluyor. Şimdilik bir şey söylemek mümkün değil. Ancak bu birliğin kentin mahallelerini, kalelerini, Eski İskele'de bulunan limanını, ticari mallarının giriş çıkışlarını düzenlediği düşünülebilir. Gerçekten M.Ö.

2.yüzyıldan, M.S 1. Yüzyıl sonuna kadar bu yörede yoğun bir ticari yaşam olduğu, pek çok yabancıların bugün olduğu gibi burada bulunduğu anlaşılmaktadır. Bu dönemde yöre, M.Ö. 2. Ve 1. yüzyılda Rodos tarafından Rodos Karşiyakası (Rhodian Parea) olarak yönetilmiş, daha sonra Roma İmparatorluğu'na katılmıştır.

Daha sonra, M.S. 3. Yüzyıldan, Cumhuriyetin ilk yıllarına kadar malarya (sıtma) hastalığı sebebi ile insanlar bu güzel coğrafyaya yerleşememişlerdir. Yada çok az nüfus yaşama cesaretini göstermiştir. Malarya hastalığının başlıca sebebi ise, birikinti sulara yaşayan sivrisineklerdir.

Nasıl oluyor da ilk çağda, insanlar burada ileri bir yaşam ve ticaret sergilemişlerdir. Sivrisinek o çağlarda yok mu idi ? Yada o çağlarda insanlar drenaj kanalları ile bu durgun suları kurutmuşlar mıdır ? Roma döneminde drenaj projelerinin uygulandığı bilinmektedir. Ancak burada bu konuda kalıntılar bugüne gelememiştir, gene de durum ciddi bir araştırma konusudur.

Bu dönemde Eski İskele de bir Leto ve Afrodite tapınaklarının olduğu konusunda yazıtlardan bilgiler gelmektedir. Bunların rahipler tarafından yönetildiği kabul edilebilir. (Yazıt 608+609) Yazıtlarda yer isimleri de geçmektedir. Pedion, Lossesus ... gibi. Bu yerleşim yerlerinin bugünkü yeri tespit edilememekte ancak İdima civarında olduğu kabul edilmektedir. (Yazıt 609)

Çevrede yaşayanlar ise İdimalı'lar, Rodoslu yöneticiler, bazı kimlikleri belirtilmeyen halklar ve ticari ve iş icabı burada yaşayan çevreden gelen yabancılarıdır.

Kimliği bilinmeyen halklarla ilgili Koteitis, Patereus, isimleri yazıtlarda geçmektedir.

İsimlerden İdimalılar ve Rodoslular da ayırt edilebilmektedir. (Yazıt 608)

Akyaka için çok değerli olarak kabul ettiğim İnişdibi'de bir duvarda bulunan yazıttan çok ilginç bilgiler gelmektedir. Bu taşın yarın bir inşaat sebebiyle kaybolmasından endişe ediyorum.

Yetkililerin bu taşı oradan alıp koruma altına almasını burada belirtiyorum. (Yazıt 603)

Bu taşta İdima ismi yanında İdimalıların da ismi geçmektedir.

İdimalı Grammatikos (katip) Demetrios

İdimalı Antipatros oğlu Apollonios

Görüldüğü gibi İdimalılar memleketleri ve baba adları ile birlikte belirtilmektedir.

Burada yaşayan yabancıların ise sadece memleketi ve isimleri zikredilmektedir.

Halikarnassoslu Ekaios (Bodrum)

Mindoslu Nikias (Bodrum)

Kallipolisli Hekaton oğlu Dionisos (Kızılkaya, yakın olduğu için baba adı belirtilmekte)

Laodikalı Lisimakos (Denizli de kent, aynı isimde Konya Sarayönü'nde de kent var)

Bizanslı Papias (İstanbul)

Aynen bugünkü gibi dışarıdan gelen yabancılar bulunmaktadır. Bence en ilginç ve en uzak yerden geleni Papias, uzak bir coğrafyadan İstanbul'dan buraya gelmiş....

Yeni İskele camii duvarında görülmüş ve bugün görünmeyen bir taşta yönetici olan Rodoslu Athanegoras ismi geçmektedir. (Yazıt 604. Yazılıtaş mahallesinde Rodoslu Rodokles'in mezar taşı görülmüştür. (Yazıt 611) Kozlukuyu'da bulunan bir yazıtta da strategos görevini yürüten Rodoslu Pratophon'dan söz edilmektedir. (Yazıt 602). Gene bugün Orman Kampı içinde bulunan bir yazıtta ise epistatis (?) görevini üstlenen Targilio Kırnis ismi geçmektedir. Eski İskele'de bugün kayıp olan yazıtta Sedir Adalı Panito'nun mezar taşı görülmüştür. (Yazıt 612).

Bu bilgiler, Paris'te yaşayan ve kendisi ile mektuplaştığım Sayın GUY MEYER tarafından 1996 yılında tarafıma gönderilen ve yörenin tüm yazıtlarını özetleyen Almanca " INSCRIFTEN GRIECHISHER STAEDTE AUS KLEIN ASIEN" 1991 Band 38 , içinde Wolfgang Blümel'in sayfa 145-155 makalesinden alınmıştır. Yazıt numaraları burada verilen numaralardır.

Sayın Guy Meyer'den aldığım son mektupta, Rodos ve Karya Bölgesi yazıtları konusunda Prof. A. Bresson'un çalıştığını öğrenmiş bulunuyorum. Belki onun araştırmalarından da yeni bilgilere ulaşırız.

Mehmet Bildirici

Web Site: www.akyaka.org/akyaka/idima_biligi.htm

(AKYAKA BELEDİYESİ BÜLTENİ 2008 SAYI 12 Sayfa 7)
(YUKARIDAKİ WEB SİTESİNDEN ALINDI)

Akyaka Mehmet Bildirici Evi

D'Idyma à Gökova - Akyaka İDYMA VILLE DE CARIE

Une ville nommée İdyma fut fondée dans la région où se trouve le bourg Akyaka. Cette cité s'étendait à l'est de l'actuel Akyaka en direction de Gökova (à 3km) et sur les quartiers d'İnişdibi et Yazılıtaş vers le port voisin de la forêt. Les tombes rupestres antiques démontrent qu'İnişdibi et la forteresse médiévale toute proche font partie de très anciens lieux d'habitation. Il est prouvé que la citadelle a été occupée depuis l'antiquité jusqu'à la période médiévale. Elle a été abandonnée à une date inconnue. La forteresse byzantine, dénommée également forteresse génoise, a été bien restaurée. Il existe un passage souterrain qui en descend jusqu'à la rive sud du "Kadın Azmağı". La Nécropole (tombes rupestres) et l'Acropole s'étendent sur les flancs montagneux de Gökova

İdyma est une fondation essentiellement carienne. Son appellation provient du dialecte de Carie. Dans l'antiquité la Carie occupait l'emplacement de la province actuelle de Muğla. İdyma était située à la pointe sud de la Carie. Les Cariens sont considérés comme le peuple le plus ancien de la région. Bien que leur culture et leurs traditions soient connues aucune inscription en langue carienne n'a été retrouvée et jusqu'à ce jour elle n'a pas été déchiffrée.

Notre région fut envahie par les armées perses (actuel Iran) sous le commandement d'Harpagos en 546 av. J.C. Cette domination perse provoqua des bouleversements dans la vie religieuse et les coutumes de la région.

L'hégémonie perse fut repoussée durant les années 484-405 av. J.C. et la région passa sous administration de la "Ligue Maritime de Délos" créée par Athènes. İdyma en fit partie. Son nom apparaît sur les listes des cités affiliées durant les années 453 et 452 av. J.C. Ce sont les plus anciens documents concernant la cité. On y remarque en particulier le nom de Paktyes l'un des administrateurs dont la lignée exerça cette fonction durant un temps.

La cité frappa sa propre monnaie. Sur une face est inscrit un nom: İaimion (İdymion) sur l'autre est gravée la tête d'un jeune homme (Pan). Le culte dédié à Pan, dieu des bergers, était très répandu dans la région.

La "Ligue Maritime de Délos" prit fin en 405 av. J.C. İdyma s'en était séparée en 440 av. J.C.

À partir de cette date la ville de Sparte imposa son autorité. En 405 av. J.C. l'Amiral de Sparte Lysandros s'empara de la ville de Cedrea (île de Sedir).

İDYMA SOUS L'AUTORITÉ D'HALICARNASSE (BODRUM)

Dans les années 387-334 av. J.C. les Perses rétablirent leur suprématie dans la région. Le roi Mausole d'Halicarnasse (377-353 av. J.C.) entretenait de bonnes relations avec les Perses et gouvernait en toute indépendance. Il transféra la capitale de la Carie de Milas à Halicarnasse (Bodrum). İdyma était située dans la partie orientale de ce royaume.

352

Cette période prit fin lorsque l'armée d'Alexandre le Grand envahit notre région en 334 av. J.C. À cette époque des forteresses se dressaient à Thera et Callipolis.

İDYMA À LA PÉRIODE HELLÉNISTIQUE

L'époque hellénistique débuta avec l'arrivée d'Alexandre le Grand en Anatolie et au Proche-Orient. La culture et la langue grecques s'y répandirent rapidement. De 334 à 189 av. J.C. date du traité d'Apamée, diverses royautés hellénistiques éphémères furent à l'origine d'une période d'anarchie dans la région.

İDYMA SOUS LA DÉPENDANCE DE RHODES

İdyma passa sous l'administration de Rhodes au 3ème siècle av. J.C. à une date imprécise. Elle reçut le nom de Rhodeion Peraea (située en face de Rhodes). İdyma se libéra d'elle-même du joug de Rhodes mais elle y fut de nouveau rattachée en 200 av. J.C. par Nicagoras de Rhodes en même temps que Pisi (village de Pisi) et Killandos

(village de Yenice) comme l'indique une inscription gravée sur une stèle située sur l'île de Karpatos. A la suite de la paix d'Apamée en 189 av. J.C. la cité d'Idyma échut de nouveau a Rhodes et demeura sous son autorité jusqu'au 1er siècle ap. J.C. Une alliance administrative dénommée "Union des Habitants d'Idyma" fut créée et cette période connut une grande vitalité, comme l'atteste la dizaine d'inscriptions datant de cette époque.

İDYMA CITÉ ROMAIN

Idyma devint une cité romaine a la fin du 1er siècle ap. J.C. En 48 av. J.C. l'illustre homme d'état, Jules César, traversa la région pour se rendre a Rhodes. La reine d'Égypte, Cléopâtre, accosta notre rivage pour aller visiter Éphèse. La cité sut préserver son éclat et son prestige durant la période romaine. La seule preuve écrite connue au sujet de cette période était une inscription, aujourd'hui disparue, gravée en l'honneur de l'empereur Vespasien (69-79). Des mosaïques de la période romaine furent découvertes lors des fouilles entreprises en 1922 dans la forteresse d'İnişdibi. Au milieu du 3eme siècle de notre ère la décadence interne de l'empire romain, les séismes dévastateurs et une épidémie de peste qui sévit très longtemps plongèrent la région dans les ténèbres. İdyma et les villes voisines furent abandonnées et disparurent.

Les excellentes routes pavées construites en plaine, les citernes qui les jalonnaient, les canalisations apportant les eaux de la rivière Papazlık a Akyaka furent laissées a l'abandon. La Carie devint une province romaine sous le règne de Dioclétien (284-305).

LA VIE LOCALE A L'ÉPOQUE BYZANTINE

On ignore le nom donné a la région a l'époque byzantine. Une église aux murs en abside dans sa partie sud avait été édifée sur la colline située dans l'actuel camp forestier. Elle était dédiée a Saint Cosme et l'endroit a pris son nom. Les pierres sculptées et ornées de croix ainsi qu'une inscription provenant de cette église sont conservées dans l'enceinte du camp forestier. D'autre part les vestiges de deux chapelles subsistent encore a la source de la rivière Papazlık et près du bord de mer.

353

Un emplacement voisin du littoral est appelé Eren Dede. Akyaka lui porte une grande dévotion. A Eren Dede on y fait des prières pour attirer la pluie, on y fait des voeux et on y fait cuire le "Aşure" (mets sucré traditionnel composé de céréales et de fruits secs).

GÖKOVA SOUS ADMINISTRATION TURQUE

La région fut rattachée pendant un temps au fief de Menteşe dont la capitale était Milas. Elle fut intégrée a l'Empire Ottoman en 1420. Muğla en devint la capitale et Ula le centre administratif.

L'événement le plus marquant survenu dans notre région a la période ottomane fut le passage de l'armée de terre du Sultan Soliman le Législateur lors de la conquête de Rhodes. L'armée arriva au mois de juillet 1522 et repartit en janvier 1523. Rhodes fut annexée aux territoires ottomans. Le rattachement de Rhodes apporta du dynamisme a la région mais il fallut attendre l'année 1970 pour que Gökova retrouve son ancienne vitalité.

Mehmet Bildirici

(SAYIN MERVE MİCHELE BARREL TARAFINDAN ÇEVİRİLMİŞTİR) 2008

AKYAKA

KONYA LİSESİ MEZUNLARININ
10.05.2008 TARİHLİ BOGAZİÇİ BULUŞMASI
Mehmet BİLİDİRİCİ

Değerli iş adamı, Mimar ve Konya Lisesi sevdalısı Hüseyin Yaşat Manav sınıf arkadaşlarını ve sevgili öğretmenlerimizi Korukent ve Boğaziçi'nde gerçekleşen gemi turunda bir araya getirdi.

2005 yılından bu yana ilk defa gerçekleşen bu toplantıda İstanbul'da bulunan ve İstanbul'a bu toplantı için gelen arkadaşlar bir araya geldi, birbirleri ile kucaklaştılar, hasret giderdiler. Önce sabah Korukent Bowling Salonunda kahvaltı vardı. Kuşun sütünün eksik olduğu nefis kahvaltıda, Yaşat Manav gelen tüm arkadaşlar ve eşlerine hoş geldin dedi, aramızdan ayrılan değerli öğretmenlerimiz ve arkadaşlarımız için bir dakika saygı duruşuna davet etti. Bu yıl Lisemizin üstünde kara bulutlar dolaşıyordu. Hiç akla ve hayale gelmeyecek şekilde, seçimle hizmet için gelen Meram Belediye Başkanınca Lisemiz tarihinden koparılmak isteniyor, tarihi binanın bahçesi tarihi olmayan binalar yıkılarak yerine kaç kat olduğu bilinmeyen alışveriş merkezi yapılmak isteniyordu. Konu hepimizi üzüyordu.

Yaşat Manav'ın hoş geldiniz konuşması ardından konuya geçildi. Konu ile büyük mücadele veren, Konya Lisesi Mezunları Derneği Başkanı 1968 yılı mezunu Caner Can özellikle Konya'dan gelmiş aramızda idi. Bu konuda gelişmeleri gazete haberleri ve belgelerle ortaya koydu. Yaptığı Basın toplantılarından yazdığı yazılardan örnekler sundu. Bu konuda Yeni Meram Gazetesi sahibi sınıf arkadaşımız MUSTAFA BAHÇIVAN'ın yakından ilgilendiğini, gazetenin köşe yazarı ALİ RİDVAN BÜLBÜL'ün konu ile ilgili yazıları olduğunu belirtti. Eşi ile aramızda olan Milli Savunma Bakanımız Vecdi Gönül'e konuyu ulaştırdığını, Lisemize dokunmamak ve güvence verilmesi durumunda biz mezunların gayreti ile tarihi binanın restore edilebileceğini ifade etti.

Arkasından Vecdi Gönül söz aldı, konu ile yakından ilgilendiği, konunun Bakanlar Kuruluna kadar geldiğini, kesin tavır koyduğunu ancak Kültür Bakanının tarihi binanın Müze olmasına sıcak baktığını ifade etti. Şimdilik konunun kapandığı ifade edildi.

Bunun ardından öğle yemeğinin yeneceği Vapur gezisi başladı. Gemide yaklaşık 50 kişi vardı. Dünyanın en tarihi ve en güzel su yolunda güzel bir havada samimi bir ortam içinde gezi ve yemek devam etti. Başta Altan Saysel, Sencer Yurday olmak üzere arkadaşlarımız anılarını dile getirdi, fıkralar anlatıldı. Bu arada arkadaşımız Sadettin Demiray Demiray 2008 yılında gerçekleşen "Evrenin Gözü" isimli bir yayını tüm arkadaşlara hediye etti, hepimizin beğeneceğini umuyorum.

Şimdide bu güzel ve unutulmayacak gaziye kimler katıldı bölümüne geçiyorum. Tabii önce bizleri iyi yetiştirdiklerine inandığımız öğretmenlerimiz. Önce aramızdan ayrılanlar değerli öğretmenlerimize rahmet diliyoruz.

Bu yıl sadece Fransızca öğretmenimiz Muazzez Kargalık aramızda idi, sağlıklı koca bir çınar ağacı gibi aramızda idi. Bizi şimdide kadar da hiç yalnız bırakmadı. Kendisine teşekkür ediyoruz. Bu arada istedikleri halde gelemeyen diğer öğretmenlerimizden Hüseyin Köroğlu yaşamını Konya ve Bodrum'da sürdürüyor. Değerli öğretmenimiz bu yıl hizmete geçecek bir İlköğretim Okulu yaptırıyor. Konya Ereğli yolunda "Sevim & Hüseyin Köroğlu" İlköğretim Okulu. Kendisini Nisan 2008 de ziyaretimde sağlıklı gördüm mutlu oldum.

Biyoloji öğretmenimiz Fehime Birekul Ekim 2007 den beri Huzurevinde, ben ve Yaşat Manav ara ara ziyaretine gidiyoruz. Yeğenleri Sevinç ve Güler, kendisinin çok iyi ve özel bir tesiste kalmasını sağladı. Ben şahsen öğrencileri adına yeğenlerine teşekkür borcumuz olduğunu düşünüyorum.

Selman Erdem ve eşi Nezahat Hanım rahatsız, oğullarına yakın olmak için İstanbul'dan Ankara'ya taşındılar. Ankara'da olan İngilizce öğretmenimiz Mukbil Ertunç çok sağlıklı, telefonla görüşüyoruz. Eşi Felsefe öğretmenimiz Semahat Hanım rahatsız. İstanbul'da Resim öğretmenimiz (En genç öğretmenimiz) Nurhayat Hanım'ın rahatsızlığı dolayısıyla katılmadığını öğrendik. Yaşayan değerli öğretmenlerimize sağlıklı ve mutlu günler diliyoruz.

Ben bu konuda şunu da ekliyorum. Öğretmenlerimiz ve devre arkadaşlarımız hakkında bol fotoğrafların bulunduğu CD ortamında hazırlanmış Korukent Buluşmaları II (2007) ve diğer üç CD ortamında Konya Lisesi ile ilgili kitaplar, Yaşat Manav Ofisi'nde, Konya Lisesi Mezunlar Derneği'nde, Konya Lisesi Müdürlüğünde ve ben Mehmet Bildirici'de bulunmaktadır. İsteyen bu kaynaklardan CD temin edebilir.

Katılan arkadaşlarımıza gelince tespit edebildiğim kadarı ile 1956 yılı mezunu arkadaşlarımız (Sınıf listesindeki sıraya göre); Yoğun işlerini bir taraf bırakıp tekrar aramızda olan Bakanımız Vecdi Gönül ve eşi Sevim Hanım başta olmak üzere;

Oktay Özkaynak ve eşi, Sadettin Demiray, Yücel Edil, Toygar Tahralı, Hasan Ali Acar & Nursel Acar, Yılmaz Dağdeviren, Halil Kazım Gedik, Ziya Ulusoy, Cevdet Çavuşoğlu, Cengiz Coşkun, Taner Baykara, Nuray Ögel, İsmail Serim, Nihal Doğan, Adnan Ağırbaşı, eşi, oğlu Mehmet Ağırbaşı ve torunu ile, Rıza Durakbaşı, Osman Bıyıkoğlu, eşi ile katıldılar.

Daha üst sınıflardan ağabeylerimiz; Bodrum'dan özel olarak gelen Prof. Hulusi Göngör, Ankara ve Kazakistan'dan Mümin Köksoy, Altan Saysel Konya Liseli eşi ile, Güner Orbay eşi Havva Hanım ile, Sencer Yurday, ablası Güler (Fehime Hanımın en sevdiği kız öğrencisi), İbrahim Önoğlu, eşi Semiha Hanım.

Tabii bu toplantının sahibi Hüseyin Yaşat Manav, ben Mehmet Bildirici, en gencimiz Konya Lisesi Mezunlar Derneği Başkanı Caner Can ve eşi birlikte idi.

Böyle güzel gezide bizleri misafir eden Yaşat Manav ve eşine ne kadar teşekkür etsek azdır, diye düşünüyorum.

(YENİ MERAM 17.05.2008 Sayfa 3)

Konya Liseliler Tekneye binerken

KONYA'NIN ULU ÇINARI RÜŞTÜ ÖZAL'I KAYBETTİK.
ESKİ KONYA BELEDİYE BAŞKANI,
ESKİ KONYA MİLLETVEKİLİ, ESKİ İMAR BAKANI
Mehmet BİLDİRİCİ

1915 yılında Konya'da doğan Rüştü Özal, Konya'nın köklü ailelerinden birinin oğlu idi. Babası Konya'da Tacül Vezir Medresesinin Müderrisi ve aydın bir kişi idi. Çocuklarını okutmuştu. Ağabeyi Mithat Özal öğretmen, kız kardeşi Emine Özal da Konya Sanat Enstitüsü'nde Fizik Kimya öğretmeni idi.

Rüştü Özal Konya'da orta öğrenimi yapıp İnşaat Mühendisi olan öncü kişilerden biri idi. Cumhuriyet öncesi Konya İdadisi'nden (Konya Lisesi) mezun olup, 1905 yılında Hendese-i Mülkiye'den mezun olan tek kişi Galip Tezören idi (Ölümü 1965). Kendisi Hicaz Demiryollarında çalışmış, camide rastladığı Araçlar mühendis olduğunu öğrenince "Müslüman Mühendis olur mu? diye hayret etmişler !!!!

Cumhuriyet döneminde ise Karaman'dan Konya milletvekili Remzi Birant (1906-1966), Ermenek'ten Mehmet Sumra, Konya Taşkent'ten Konya Senatörü Fakih Özlen (1915-2002), ve Konya'dan Rüştü Özal (1915-2008) Konya Lisesi'nden mezun, ilk mühendis olanlardır. Ortaokul'dan Mühendislik Okuluna giren Konya Milletvekili Himmet Ölçmen bunlar arasındadır.

Rüştü Özal Konya Lisesi 1933 yılı mezunudur. Konya Lisesi bu yıllarda Türkiye'nin önde gelen liselerinden biridir. Rüştü Özal en iyi öğrenciler arasındadır. Öğrenci olduğumuz 1950'li yıllarda bir süre Turgut Özal'ın da hocası olan Matematik öğretmeni Faik Hoca (Ürel) derste öğrencileri ile övünür sık sık;

"Meboos Rüştü talebem, meboos Remzi talebem,... çalıştılar, okudular, adam oldular. Ama şimdi sizler öylemi ? eşek gibi, ayı gibi....."

Rüştü Özal Konya Lisesi'nden sonra İstanbul'da Yüksek Mühendis Mektebi'ne girdi. 1939 buradan Yüksek Mühendis olarak mezun oldu. Çeşitli yerlerde çalıştıktan sonra 1950 yılında Konya Belediye Başkanı (1950-1954), 1954 yılında Demokrat Parti'den Konya Milletvekili oldu, 1957 yılında partiden ayrıldı. 1957-1960 yılları arasında Mühendisler Birliği'nde Genel Sekreter olarak çalıştı, önemli hizmetleri oldu. 1961 yılında askeri kabinede İmar İskan Bakanı ve 1961-1965 arasında CHP den Konya Milletvekili oldu, daha sonra politikayı bıraktı, ama ölene kadar İnşaat Mühendisleri Odası ile birlikteliğini sürdürdü.

İsmi daha önce hafızamıza kazınmış Rüştü Özal ile tanışma mutluluğunu yakaladım.

Konya'nın tarihi, döneminin yazarları, Konya'nın sulama ve su projeleri konusunda yazılarını takip ederdim. Ben de 1994 yılında DSİ Genel Müdürlüğü tarafından yayınlanan "Konya Tarihi Su Yapıları" isimli kitapta Konya Ovası Sulama Projesini geniş şekilde özetlemiştim. İstanbul'a geldiğim yıllarda bunları görüş ve önerilerini almak için kendisine sundum.

Konu ile ilgili 1998 yaptığım telefon görüşmesinde "Efendim, daha önce Konya gazetelerinde rastladığım yazılarınızı hep okudum, Konya ve Konya Sulaması ile yeni yazı yazarsanız, edinmek ve okumak isterim dedim. Yorgun bir sesle "yazacam, yazacam ama kalem yardım etmiyor" dedi.

Rüştü Özal'ın 1915 yılında başlayan yaşamı 13.Mart.2008 günü İstanbul'da sona erdi. Rahmetli uzun zamandan beri rahatsız idi.

Rüştü Özal için 15.Mart 2008 Cumartesi önce İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde tören yapıldı. İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi tarafından "Onurlu bir Cumhuriyet aydını, bir mühendislik çınarı Rüştü Özal" isimli 2004 yılında bir kitap çıkarılmıştı. Oda Başkanı Cemal Gökçe bu kitaptan bazı pasajları okudu, hayatı ve mühendislik camiasına katkıları anlatıldı. Cenazesine pek çok inşaat mühendisi yanında ailesi ve yakınları katıldı. Aynı gün Teşvikiye Camiinde kılınan öğle namazının ardından, Söğütözü'nde toprağa verildi. Eşi Ulya Özal ve yeğenleri Selçuk Özal, Fatma Özal ve Ayşe Okçu ve yakınlarına baş sağlığı diliyorum. Ulu Çınar, Rüştü Özal, Nur içinde yat.....

(YENİ MERAM 19.05.2008 Sayfa 3)

DEDİĞİ SULTAN MENAKİBİ
Mehmet BİLDİRİCİ
Araştırmacı-Yazar

Anadolu'ya gelen ve Türklerin bu topraklarda yerleşiminde etkili olan ulu çınarların gelişlerini ve Anadolu'da yerleşimlerini anlatan MENAKİPNAME'ler vardır. Seydişehir'e yerleşen ve oranın yeniden kuruluşunu sağlayan Seyid Harun Veli menakibi ile Ilgın Mahmut Hisar köyüne yerleşen Dediği Sultan menakibi, Konya çevresinde bilinen çok önemli örneklerdir. Menakipnamelerde, bu ulu kişilerin Anadolu'ya gelişleri ve Anadolu'yu yurt tutuşları efsanevi şekilde anlatılır. Anadolu insanı sevdiği insanları göklere çıkarır, kafasında tasarladığı tüm güzellikleri onda görmek ister. Bu yönden menakipnameler abartılıdır. Bu yönden tam tarihi belge olarak kabul edilemez. Ama öte yandan yaşadığı dönemin şartlarını, yaşam ve düşünce tarzlarını, inançlarını gösteren önemli belgelerdir.

Dediği Sultan Menakibinin bir fotokopisi Araştırmacı yazar, birlikte uzun sohbetlerimiz olan rahmetli Sefa Odabaşı tarafından bana verilmiştir. Menakip yaklaşık 1973 yıllarında Sefa Odabaşı tarafından bir sahafta görülmüş ve satın alınmıştır. Sefa Odabaşı'nın bu konuda 04.07.1998 tarihinde Yeni Meram KIRKAMBAR'da çıkmış bir yazısı da bulunmaktadır. Dediği Sultan Menakibine göre Dediği Sultan yada diğer söylenişi ile Şeyh Halit Dediği Türkistan'da Ahmet YESEVİ neslindedir. Anadolu'ya Turgut oğulları ile gelmiş, gelmeden önce Hicaz'ı ziyaret etmişlerdir. Dediği Sultan Kırşehir'e yerleşen HACI BEKTAŞ VELİ'nin amca oğullarındandır.

Yatağan Ahmet (Mürsel) ismindeki erin, Dediği Sultan'ın çok yakını olduğu, onu beklemesi için Melengürit dağında bıraktığı ifade edilmektedir. Gerçekten önceleri toplu halde Melengürit (Erenler-Erengirit dağı) dağında bir süre yaşadıkları anlaşılmaktadır. Bu dağın zirvesinde arkeolojik veriler bir erken Bizans kilisesinin olduğunu göstermektedir. Dediği Sultan, Yatağan Ahmet Mürsel ve diğer kafile bu kalan taşlardan kendilerine bir süre kalacakları yaşam ve ibadet yerleri yaptığı anlaşılmaktadır.

Dediği Sultan bu dağdan Ilgın Mahmut Hisar köyüne, Yatağan Ahmet de dağın hemen yakınında o zaman ismi Söbü Çimen olan sonra Yatağan ismini alan köye yerleşmişlerdir. Menakibe göre Dediği Sultan Seyid Harun Veli ile görüşmüş karşılıklı kerametler göstermişlerdir.

Bende bulunan ve yayınladığım "Yatağan Köyü Dünü, Bugünü" isimli yayınıma bilgisayar ortamında eklediğim menakipnamenin Dediği Sultan'ın ölümünden sonra Farsça olarak Muhammet Dede tarafından yazıldığı ve çok eskidiği için H 1277 (1861) tarihinde Muhammed Hamdi oğlu MUSTAFA RÜŞTÜ (ölümü 1878) tarafından Türkçe lisanına çevrildiği menakipnamenin sonunda açıklanmaktadır.

Dediği Sultan Menakibi, Araştırmacı-yazar eski Müze Müdürü Zeki ORAL, Vakıflar dergisinin 3. sayısında (1954 yılı) "Turgutoğulları ve Eserleri" isimli yazısında Mahmut Hisar köyündeki Tekke muhafızı elinde Dediği Sultan Menakibi gördüğünü belirtmekte ve yazısında bir özeti verilmektedir. Bu menakibin farklı bir yazım olduğu ama ana konularda bir değişiklik olmamasına karşı bazı farklar olduğu anlaşılmaktadır. Buradan menakipnamenin farklı yazılımları olduğu anlaşılmaktadır.

Menakibe göre Dediği Sultan'ın H 550 yılında öldüğü ve Mahmut Hisar köyüne gömüldüğü ifade edilmektedir.

Tüm bu bilgiler, Yatağan Ahmet Mürsel'e yapılan 1407 tarihli vakıf ve diğer tarihi belgeler incelendiğinde şöyle bir özet çıkarmak mümkündür.

Dediği Sultan ve Yatağan Ahmet Mürsel'in 15. yüzyılın başlarında Turgutoğulları ile birlikte Anadolu'ya geldikleri, Ahmet Yesevi neslinden olabilecekleri, bir süre Melengürit dağında kaldıkları, Seyid Harun Veli ile görüşmelerinin mümkün olmadığı (Zira kendisinin ölümü 1320), belki onun torunlarından biri ile görüştüğü, Mahmut Hisar köyünde Selçuklu döneminde yapılmış olan bir türbeye gömüldüğü, Akşehir ve yakın çevre de başka Dediği Sultanlar bulunduğu, ancak onlarla bağının kurulamadığı anlaşılmaktadır.

Sonuç olarak Dediği Sultan'ın Mahmut Hisar'da önce yapılan Selçuklu türbesinde, Yatağan Ahmet Mürsel'in Yatağan köyünde kara örtü bir türbede gömülü olduğu bilinmektedir. Bu ulu

kişilerin yaptıklarının unutulmadığı ve her ikisinin soyunun bugün devam ettiği ve büyük ataları için büyük saygı beslediği anlaşılmaktadır.
Kaynak: Daha fazla bilgiler, Yatağan Mürsel soyundan gelen Mehmet Bildirici'nin "Yatağan Köyü, Dünü Bugünü" isimli bilgisayar ortamında yazılmış özel yayınında bulunmaktadır.
Buna ulaşmak isteyenlerin yazarın mail adresine ulaşması gerekmektedir.
Mail; mehmet_bildirici@yahoo.com
(YENİ MERAM 21.05.2008 Sayfa 3)

2005 yılında Vakıflar Müdürlüğü'nce yeni yapılan Yatağan Mürsel Türbesi

ABDÜLBAKİ GÖLPINARLI İLE BİR ANI Mehmet Bildirici

Abdülbaki Gölpınarlı'nın Üsküdar Salacak'taki eski ahşap konağının soyulduğu manşet haber olarak 03.03.2006 tarihli Murat Bardakçı yazısı ile duyuruldu. Bu vesile üstadın şarkiyat ve Mevlevilik konusunda çalışmaları hakkında yazılar yer aldı. Neyse ki üstadın 70 yıllık çalışmalarından oluşan kitaplarının büyük bölümü vasiyeti üzerine Konya Mevlana Müzesi'ne bağışlanmıştı.

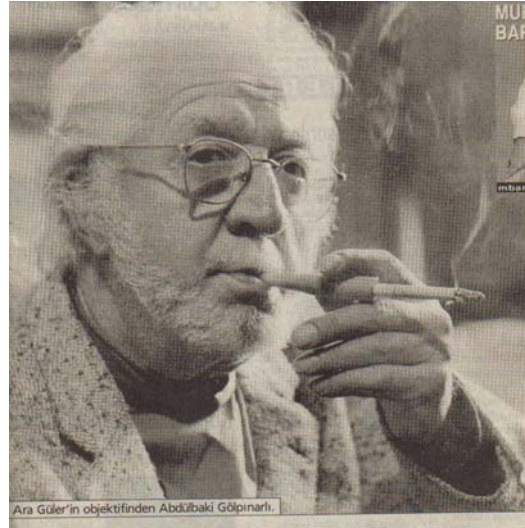
Gölpınarlı çalışmaları dolayısıyla Konya'da çok bulunmuştur. Gölpınarlı 1930 yılında Konya Lisesi Edebiyat öğretmeni olarak atanmış ve 1932 yılında görevden alınmıştır!!! Buna rağmen bu kısa öğretmenliği ile Konya Lisesi'nin onur kaynağı ve lisenin en tanınmış öğretmenlerinden biridir.

Üstatla bir anımı sizlerle paylaşmak istiyordum. 1970 yılıydı. Uzaktan akrabam olan Ahmet Ağa Gölpınarlı'yı tanıdığını, beni de tanıştırmak istediğini söyledi. Birlikte gittik. Kendisi Mevlana Müzesi'nde idi. Seyrek bembeyaz saç ve sakalı ile karşımızda bir heybetli heykeldi sanki, elinde sigara ağızlığı, gözünde gözlük vardı. Devamlı düşünce içinde olan ve hiç gülmeyen düşünen bir insan heykeliydi. Ahmet Ağa iyi niyetli, açık düşünceli ama kültürden gelme bir kişi değildi. Üstada yaranmak için dışarıda kolları ve başları açık Avrupalı bayan turistleri göstererek "bu çıplakları bu kutsal makamdan değnek ile kovalamalı dedi" Bunun üzerine üstat çocuklar dinleyin dedi ve şunları anlattı.

"Musa peygamber Tur dağında Yarab bana yüzünü göster der. Falan noktaya bak diye ses gelir. Musa oraya baktığında bir kişinin eli, arkadaşının cebinde parasını çalmakta, Musa bağıırır Yarab onları mahvet bana kendi yüzünü göster der. Başka bir noktaya bakması istenir. Orada da bir kişi başkasının eşi ile zina halinde, Musa gene onları da kahret, bana kendini göster der. Bu defa Tanrı şöyle seslenir. Ya Musa ben binlerce böyle sahne görüyorum, sana sadece ikisini gösterdim, tahammül gösteremedin, henüz beni görme olgunluğuna gelmemişsin" der.

Evi Üsküdar'da olan, Üsküdar'da Seyit Ahmet Deresi İranlılar (Şii Caferi mezarlığı) mezarlığında gömülü üstadın bu anlamlı ve felsefi hikayesini hiç unutmadım.

(ÇAĞRI TEMMUZ 2008 SAYFA 27)

KONYA'NIN İLK MİMARLIK OKULU YERLE BİR EDİLMİŞ

Mehmet Bildirici- İnş.Y.Müh- Araştırmacı Yazar

Konya'da Osmanlı devletinden gelen Orta öğretim Kurumu Konya Lisesi (Konya İdadisi) 1889 yılında açılmış ülkeye büyük hizmet etmiş pek çok öğrenci yetiştirmiştir. Bende bu Lisenin 1957 yılı mezunuyum bundan da büyük mutluluk duymaktayım.

Konya Lisesi'nin hemen arkasında ise son zamanlarda Yetiştirme Yurdu olarak hizmet veren, Cumhuriyet döneminin güzel bir mimari eseri olan BİNA VARDI !!!!!!!!!!!!!

Bu binada Konya'da Yüksek İslam Enstitüsü ve Eğitim Enstitüsü'nden sonra 1971 yılında KONYA MÜHENDİSLİK VE MİMARLIK AKADEMİSİ kuruldu. Akademi yıllarca hizmet verdikten sonra halen Selçuk Üniversitesi bünyesi içindedir.

Dikkatinizi çekerim o tarihte henüz Selçuk Üniversitesi mevcut değildi. Benimde öğretim görevlisi olarak çalıştığım bu binadan pek çok İnşaat Mühendisi ve Mimar yetişmiş olup hepsi bugün Konya'da önemli mevkileri dolduruyor, bundan da büyük gurur duymaktayım.

Ben halen 12 yıldan bu yana İstanbul'da oturuyorum. 1991 yılından bu yana bir mühendis gözü ile Konya'nın tarihini, su yapılarını eski kentlerini ve dokusunu incelemekteyim. 17 yıldan bu yana topladığım belgeleri Mimarlık Odası'nda sergilemek için Konya'da bulunuyorum.

İlk günü sokağa çıkınca Mimarlık Okulunun yerle bir edildiğini içim sızlayarak gördüm ve şoke oldum. İTÜ İnşaat Fakültesi'nden mezun olduğumdan bu yana 45 yıllık mesleki bilgilerimle, 17 yıllık Konya ve çevresi ile ilgili araştırma ve bilgi birikimimle, bu nasıl yapılır bir cevap bulamadım.

Mimarlar Odasında binanın yıkımını, babamın ölümünü anlatır gibi dert yanarken Mimar meslektaşım ve eski öğrencim Mehmet Avcı'ya rastladım. Öğrenci iken her nasılsa geniş açıklıklı salonun çatısına çıkmış, şahane ahşap çatı ile kapatıldığını söyledi duyunca üzüntüm daha da arttı. Bugün geniş açıklıklar yeni ortaya çıkan malzemelerle çok kolay aşılmaktadır. Yaklaşık 80-100 yıllık ahşap çatı bir mühendislik harikasıdır. Korunmalı müze olarak değerlendirilmeli idi.

Yıkımı başarı ile gerçekleştiren !!!!! Sayın Meram Belediye Başkanı yıktığı bu binayı incelemiş midir? Bilgi birikimi buna yeterli midir? Merak ediyorum. Acaba belgelemek en azından bir rölevesini çıkarmak aklına gelmiş midir?

Aslında bu bina anıt olarak tescil edilmeli idi. Gözden kaçtığını sanıyorum. Bu yıkmak için fırsat mı? Bu değerleri korumak bilince niye Belediye Başkanlığında yok anlamak mümkün değildir.

Mezun olduğum Konya Lisesi de bahçesi Meram Belediyesi'nce alınmak ve yerinden uzaklaştırılmak istendi, değerli mezunların çabası ile şimdilik badireyi atlatmıştır.

Ama Konya'nın bu ilk mimarlık okulu ve şahane çatısı maalesef depremlere dayanmış depremden daha tehlikeli zihniyete yenik düşmüştür.

Sayın Meram Belediye Başkanı olay tarihi süre içinde değerlendirilecektir.

ANCAK ŞUNA KUVVETLE İNANIYORUM, İLERİ NESİLLER SİZİ HAYIRLA YAD ETMEYECEKLERDİR.

mehmet_bildirici@yahoo.com

(YENİ MERAM 22.08.2008)

Bugün Mevcut Olmayan Mimari Eğitimi Yapılan Bina

MİMARLAR ODASINDA
ANTİK ÇAĞDA ICONIUM (KONYA) VE YAKIN ÇEVRESİ
BELGE VE FOTOĞRAF SERGİM

Mehmet BİLDİRİCİ
İnş.Y.Müh. Araştırmacı yazar

Konya'da 1965-1972 yılları arası Proje ve Müteahhitlik işlerinde, 1971-1982 yılları arasında Konya Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisinde Yapı Malzemesi ve Yapı Statiği derslerini yürüttüm. Akademi Başkanından sonra tayin edilmiş ilk öğretim görevlisi idim. Daha sonra 1984-1995 yılları arasında DSİ IV. Bölge Müdürlüğü'nde çalışmış bulunuyorum. Küçüklüğümde bu yana tarihe büyük ilgi duymakta idim. 1991 yılında mesleki bilgi birikimimi ve tarihi birleştirmek istedim, karşıma tarihi su yapıları çıktı. O yıldan bu yana disiplinli bir şekilde araştırmalarımı sürdürüyorum. Bu konuda DSİ Genel Müdürlüğü ve Konya DSİ IV. Bölge Müdürlüğü'nden büyük destek gördüm. Konya Tarihi Su Yapıları isimli çalışmamı yayınladılar, bu çalışmamı teknik gözle tarihe bakan ilk kitap olduğuna inanıyorum. Daha sonra emekli olduktan sonra da 2004 yılında "Tarihi Sulamalar, Depolama ve Taşkın Koruma Tesisleri" isimli kitabımı yayınladılar. Bu benim büyük ufkumu açtı, bu konuda uluslar arası toplantılara katıldım.

Sergi alışkanlığımı da yazları geçirdiğim Gökova Akyaka'da kazandım. Gökova Akyaka'da resim ürünlerinin sergilendiği salon var. Orada Gökova'nın tarihi değerlerini ve güzelliklerini gösteren bu türde ilk sergi açtım. Çok ilgi çekti, 2006 yılında bilgisayar ortamına alarak yeniledim. Bu yıl 18.07.2008 tarihinde yukarı başlıktaki sergimi açtım. Bu defa izleyenler tamamen Konya dışından idi, büyük ilgi uyandırdı.

Bu çalışmalarımı Konya'ya taşımak istedim. Ama devamlı burada yaşamadığımdan salon konusunda belirsizlikler vardı. Meslektaşım ve akrabam Muzaffer Tanrıkulu Mimarlar Odası Başkanı SERDAR IŞIK ile görüştü. Serdar Işık yetkili organları ile görüştü ve bana salonlarını açtılar. Kendilerine çok teşekkür ediyorum.

Bilgisayar ortamında hazırladığım tüm çalışmalarını burada sergileyip giderken de Mimarlar Odası'nın kitaplığına bırakacağım.

Sergi 23.08.2008 tarihinde saat 17.00 de bir kokteyl ile açılacak. 30.08.2008 tarihine kadar açık kalacaktır.

Böyle bir yerde sergi açmaktan son derece mutluyum. Zamanın kopardığı tüm meslektaş eski öğrencilerle buluşup kucaklaşacağım.

Buradan Mimarlar Odası Başkanı Serdar Işık ve Yönetim Kurulu üyelerine ve çalışanlarına teşekkürü bir borç bilirim.

mehmet_bildirici@yahoo.com

(YENİ MERAM 22.08.2008)
HABER OLARAK ÇIKTI

GÖKOVA NEKROPOLÜNDE GÖRÜLMÜŞ ANFORA SAPLARI
MEHMET BİLDİRİCİ
Araştırmacı-Yazar

Gökova'da dağın yamacında bulunan evlerin en üstünde, ormanın içinde olan eski bir evde Meryem Kuzey ismini almış eski ismi Marita olan Amerikalı bir Hanım yaşamaktadır. Kendisi ile tanıştım. Meryem Hanım, Marangoz Mustafa Kuzey'in eşi, daha önce 20 yıl kadar Marmaris bölgesinde yaşamlarını sürmüşler, sonunda bir ev satın alıp Gökova Beldesi'ne yerleşmişler. Meryem Hanım "Akyaka Kültür-Sanat Derneği"nin de üyesi. Eşi Mustafa Usta iyi marangoz olup çok güzel kaptan köşkünü inşa etmiş.

Meryem Hanım Delhausie Üniversitesi, Classics Department, Halifax Nova Scotia, Kanada'da öğrenim görmüş.

Antik kentin nekropolünde yaptığı gezilerde aşağıda resmini gördüğümüz amfora saplarına rastlamış. Onları bana da gösterdi.

Kulpu yazılı olan amforalar, bölge Rodos yönetiminde iken "İdimalılar Birliği" teşkilatı tarafından ticaret maksadı ile zeytinyağı, şarap vs gibi sıvı maddelerin naklinde, daha sonra ikinci olarak ölü gömülmesinde kullanılmış.

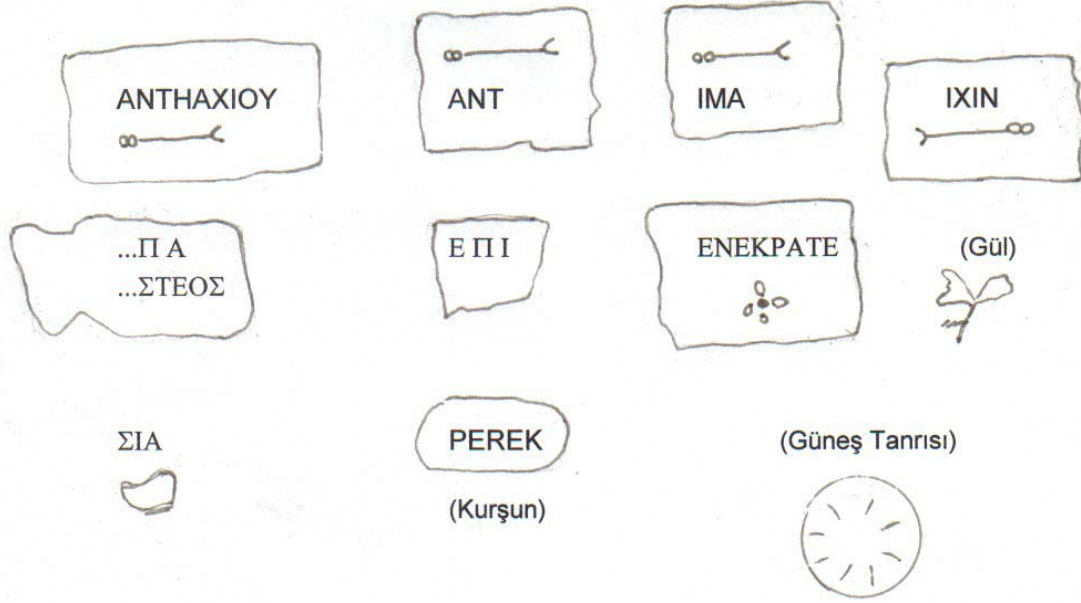
Üzerinde yazılardan amforaların nerede yapıldığı görülmekte, gül, güneş tanrısı olanların yapım yeri Rodos adası. Bir tanede Anthiaksio yazılı olan var, belki Antakya'dan ... Bu dönemde Knidos ve Kos adalarından da ticaret yapıldığı biliniyor.

PEREK yazılı bir kurşunun da ilginç bir anlamı var. Gökova Beldesi'ni ziyaret eden İsveçli Paavo Roos'un ifadesine göre avda kullanılan bu kutsal kurşun eski Yunan'da nadir görülen şamanist bir inançtan gelme imiş. !!!!

Amfora sapları

GÖKOVA NEKREPOL'UNDE GÖRÜLMÜŞ YAZILI
AMFORA SAPLARI

Amfora saplarının tarafımdan çizilmiş resimleri

Gene Meryem Kuzey'in arşivinde bulunan ve bir fotokopisi bana da verilmiş bir yayın bulunmaktadır. "AMPHORAS, and the ancient wine trade" (American School of Classical Studies at Athens. Princeton- New Jersey, 1979)

Burada şarap, yağ, vs gibi sıvı maddelerin taşınmasında kullanılan iki kulplu amforaların ilk defa Fenikeliler tarafından, daha sonra Mısır'da kullanıldığı, M.Ö 7. yüzyılda Yunanistan'da görüldüğü, M.Ö. 3. ve 2. yüzyılda Rodos'ta yaygın şekilde görüldüğü anlatılmaktadır. Amforaların aynı zamanda ölü gömütü olarak da kullanıldığı ifade edilmektedir.

Aynı eserde Rodos'a ait Amfora sapları da görülmektedir. Bunlar içinde Gül resmi yer almaktadır. Aynı eserde Rodos'ta bulunan Amfora saplarında gül ve Güneş Tanrısı Helios'a çok sık rastlanıldığı anlatılmaktadır.

Çok ilgi çekici olan şudur. Sessiz ve bilim dünyasına duyurulmamış bu yazılı amfora sapları Knidos'tan sonra Türkiye'de ikinci defa görülmektedir. Bu bakımdan bu bilgileri bizlere ulaştıran Meryem Kuzey ne kadar kutlansa yeridir. Bu ise aynı zamanda Idymanın tarihteki önemini daha da artırmaktadır.

Meryem Kuzey İlk Kütüphane Bahçesinde